

ШКОЛСКИ ЛИСТЪ.

018

Овай листъ излази сваке неделѣ еданпутъ. Цена му е на годину 4, на половину 2 а на четвртъ године 1 Фор. съ по тариномъ.

Брой 14.

22. Априла.

1859.

О школьской молитви.

(Свршетакъ.)

Лѣпъ е обичай о задушницама, у остале суботе и кадъ когодъ одъ старешина и одъ школьскихъ дѣ-жева умре, молити се за покойника Богу, очитавши побожно молитву: Помани Господи, и одпоявши сми-рено; Со сватими упокой. Кадъ звоно црквено смръть когдъ християнина огласи, илъ се мртво тѣло покрай школе пронесе, имао бы учитель е' нѣколико баръ рѣ-чій мисао дѣчию ка вѣчности управити, одъ прилике овако: „Дѣцо! это опетъ еданъ християнинъ изъ мѣ-ста нашегъ оде Богу на истину. Тамо хемо сви мы пре ил' после отићи да Богу ответъ дамо за дѣла наша. Зато будите увѣкъ добри и чувайте се одъ зла; ерѣ по неваляле люде зло хе быти на оное свѣту! Реците сви покойнику: Богъ да му душу прости! — Равнымъ начиномъ кадъ свештеникъ носећи свету тайну болестнику покрай школе прође, валяло бы е' места обичанъ посао прекинути, и благоговѣйно главу приклонивши одчитати молитву: Вѣрѣю Господи и исповѣдѣю. За болестногъ содруга, илъ учителя, свештеника илъ старешину мѣстногъ такође требало бы у школи Богу се помолити. Знамъ да хе се наћи на-шихъ люди коима хе ово негодно быти, ал' я ихъ увѣравамъ, да бы и они другіе сада мислили, да ихъ е тко изъ дѣтиньства болѣму научію. Гдѣ хе се дѣте навикнути молитви и православнымъ побожнымъ оби-

чайма ако не у школи! Тако е было кодъ нашихъ старыхъ, тако е и садъ кодъ свою другихъ сусѣдныхъ народа, и на благословъ имъ е. Зашто да се мы едни чинимо да смо суемудрени язычници, и зашто да превиремо она средства, коя намъ на спасеніе служе.

Но нека немисли учитель, да е доста учинію, ако се молитва у школи нѣговой смерно и побожно свршуе. Сама помисао на Бога, склоплѣне руке, изговаранѣ молитава и поянѣ пѣсама нѣ іоштѣ савршена богомоля. Молитва, као и вѣра, иште одговараюѣа добра дѣла. Свака на и школска молитва тога е ради прописана, да срдце дѣтіе припитоми, Богу приближи, и побуди к' правди, добротинству, покорности, благодарности и свима христіанскимъ врлинама. Молитва дакле у саюзу са учителѣвымъ опоменама и нѣговимъ добрымъ примѣромъ естѣ само средство, коимъ се дѣте за добродѣтелянѣ животъ приуготовлява. Ако дѣца школска побожнимъ молитвама и ученѣмъ науке христіанске до те свести доѣу, да у лето с' цвеѣемъ, кое су сама неговала ил' на поляни узабрала, рипиде, иконостасѣ и школску икону наките; ако сиромашногъ мртваца изъ христіанске любви до гроба одпрате, ако богатіе кое дѣте с' допуштенѣмъ родителя сиромашномъ саученику стару хальину, обуѣу, илѣ кои новчиѣъ на папирѣ, поклони; — то ће быти живи знаци, да е школска богомоля на дѣцу дѣйствовала и да ће у животу обилне плоде приносити.

Благо дѣци, благо човѣчеству, ако учители позивѣ свой са ове стране добро схвате, и ако дѣцу школску привикну Богу се побожно и усрдно молити, и Бога молеѣи добра дѣла чинити. Живо христіанство произишло бы тада изъ нашихъ школа и благослове бы свое на домаѣиѣ, црквеный и обштинскій животъ народа нашегъ излило. Томе е најболѣ и најудесніе врѣме садѣ. Садѣ, кадѣ су люди свуда материализму

воддани кадъ и само време и околности ишту разви-
 такъ матеріалный; упоредъ с' тымъ треба да иде и
 напредакъ у духовномъ животу. Безъ тога напредка
 бадава е сва школска поправка; безъ тога напредка
 нема праве среће за нашъ народъ!

Зато драга браћо учители србеки, примите к
 срдцу ово нѣколико рѣчій и настойте, да изъ школе
 ваше побожанъ и у добродѣтели воспитанъ младъ
 нараштай произиђе. То е најсвети и најблагородни
 задатакъ вашъ. Само с' испуненѣмъ овога заслужит
 ћете вы оно уваженіе кое вамъ народъ дае, и самм
 ћете тако остати у спомену кодъ своихъ ученика и
 онда кадъ васъ већъ међу живима выше nebude.

Житіе светогъ великомученика Георгія.

Светый Георгіе быо е родомъ изъ Кападокіе у
 малой Азіи, родители нѣгови были су богати и от-
 мѣнни, и вѣровали су у Христа Спасителя, премда су
 у то доба цареви Христіане гонили, мучили и убіяли.
 Іоштъ као неѣцакъ дѣчко остане Георгіе сирота безъ
 отца, а Мати се с' нымъ пресели у Палестину одъ
 куда е она родомъ была. Ту у светой земљи, гдѣ е
 негда Спаситель живіо, учіо, умро, и воскресао, од-
 расте Георгіе и воспита се у вѣри, любви и надежди
 на распетога Спасителя. Христіанскій воспитанъ бу-
 дући, и сматраюћи велике бѣде и муке кое Христіани
 тогъ времена подносити мораху, постане іоштъ у мла-
 дымъ своимъ годинама постоянъ у вѣри, одъ кое нѣга
 ни претня ни ласканѣ одвратити немогаху. Имаюћи
 велико богатство дѣлао е Георгіе обилно милостиню
 сиротини, особито призрѣніе имаюћи на сиромашне и
 угнѣтене Христіане, коима е свагда помоћникъ, за-
 щитникъ и одбранитель быо. Осимъ красныхъ ду-
 шевныхъ дарова', съ коима га е Твораць обдаріо быо,

одликовао се Георгіе бистримъ разумомъ, лѣпнымъ возрастомъ и дивномъ красотомъ лица свогъ, у којой се доброта срдца нѣговогъ огледаше. Притомъ быо е онъ іоштъ и снажанъ и храбаръ ювакъ, коме е тешко равна наћи было. Збогъ свихъ тихъ врлина царъ Діоклетіанъ, кои Христіане жестоко гоняше, незнаюћи да Георгіе у Христа вѣруе, постави га за Тисеуѣника — Тысященачалника, — а мало затымъ за Комита (войводу, жупана). У то доба науміо баше Діоклетіанъ све Христіане потаманити, и вѣру Христову уништити, зато призове све поглавице у градъ Севастію (Никомидію) у малой Азіи, и строго имъ заповѣди, да Христіане на муке међу, и оне између нѣихъ, кои се неузхтѣду Христа одрећи да смрѣу уморе. Ова нечовѣчна заповѣсть почне се веѣъ извршивати, и Христіјани принуђавани быяху или вѣре одрећи се, или у лютимъ мукама душу свою Богу предати.

Георгіе ніе веѣъ дуже могао очима гледати плачъ и бѣду свое по Христу браѣе, и зато после смрти свое матере, кою као нѣжный и послушный сынъ силно любляше и поштиваше, свимъ своимъ слугама и свему невино страдаюѣемъ роблю даруе слободу; свое благо разда на рану и одѣло сиротинѣ и тако опростивши се своіу уза, ков га за землю везаху, у двадесетой своіой години праѣенъ одъ едногъ вѣрногъ служителя свогъ оде цару Діоклетіану съ намѣромъ, да му просто и живо докаже да Христіјани незаслужую муке, да они у правду страдаю, и да е законъ Христовъ наибольшій одъ своіу другихъ. Смѣло и дрзновенно говорио е Георгіе предъ Діоклетіаномъ и нѣговымъ дворянима о Христу и хваліо Христову науку. Ал' кровождный овай мучитель ніе га хтѣо ни слушати, него га найпре на лакше а после на теже муке метне, и люто по свему тѣлу изударати даде, надаюћи се да ѣе се младый овай Христіјанинъ одъ мука застрашити

www Христа одреѣи. Светый Георгіе остане постоянь у вѣри Христовой, и постоянствомъ своимъ учини, да су многи дворяни Христа явно припознали, на збогъ тога на заповѣсть цареву убіени были.

После тога светый Георгіе буде баченъ у западѣну яму, ал' у нѣой остане неповреѣнъ, кано нѣгда она три младиѣа у пеѣи халдейской. И после овогъ догаѣая силно людство прими вѣру Христову.

Кадъ царъ дочуе, да Георгіе нѣе изгорео, даде га преда се дозвати и запыта: Реци намъ Георгіе кто те е сачувао те си у западѣной ями живѣ остао? Георгіе одговори: „Ако вамъ башъ и кажемъ, опетъ неѣете вѣровати. Ал' знай царе да ме Исусъ Христосъ чува одъ свію мука', на кое ме меѣешъ, и да те Онъ кадаръ свакогъ оногъ, кои Му се моли, избавити изъ замкѣи непріятельскихъ. Я оплакуемъ вашу слепоту и ваше неразуміе, оплакуемъ васъ язичнике, што неѣете да вѣруете у едногъ истинитогъ Бога!“ На ове рѣчи изда царъ наредбу да се Георгіе на ново мучити има. Вѣрне слуге послушаше безбожнога цара и измучивши Георгіа обукоше га у усіане гвоздене опанке, и біюѣи гоняху га тако до тавнице. Но Христосъ Спаситель изцѣли ту ноѣь свога угодника одъ свію рана', и стражари наѣу га сутра данъ сасвимъ здрава, па га опетъ на ново предъ цара изведу, надаюѣи се да се се баръ садъ цару покорити и Христа одреѣи. Но храбрый воиникъ Христовъ Георгіе явно призна да га е самъ Спаситель изцѣлю, и почне у средъ позоришта предъ царемъ и предъ млогимъ народомъ проповѣдати раснетага Спасителя и нѣгову свету науку, а изблячавати язическа суевѣрія. Зато га крвници бише волуйскимъ жилама тако страшно да е савъ у крви огрезнуо быо. Ал' постоянствомъ своимъ приведе светый мученикъ многе язичнике ка Христу, и неки одъ нѣихъ подплативши тавничара дола-

заху ноћу у тавницу мученикову, гдѣ ихъ светацъ обучаваше у вѣри Христовой и болестнике нѣхове исцѣляваше. Дворяни цареви прочую то и умоле цара да Георгія, кои е толикій народъ обмануо, іоштъ еданпуть къ себи позове и да га покуша лѣпнымъ рѣчма и обеѣанѣмъ приволети да одустане одъ вѣре Христове, ако пакъ и после тога упоранъ остане, да га одма погубити даде.

Ту ноћъ молю се Георгіе крѣпко Богу у своіой тавници, и молећи се Богу задрема и заспи. У сну види онъ самога Христа Спасителя, кои га полюби и главу му побѣдоноснымъ вѣнцемъ украси, говорећи: „Небой се Георгіе, и држи се добро; ты ѣшъ са мною быти у царству моме; немой духомъ клонути, скоро ѣшъ доћи къ мени и примити она блага, што су за те у царству небесномъ спремлѣна.“ Кадъ се Георгіе пробуди, замоли тавничара, да пусти къ нѣму слугу, што е съ нѣмъ изъ Палестине дошао быо, и што га ту послуживаше. Слуга уѣе и поклонивши се своме у окови налазеѣмъ се господару, бризне плакати, сеѣаюћи се како е Георгіе одранѣнъ, па како се садъ пати. Георгіе му заповѣди да неплаче, и приповѣдивши му све што е у сну видіо, рекне: „Сынко, скоро ѣе ме Господъ къ себи позвати, ал' кадъ духъ мой къ Богу отиде, узми мое тѣло, и мой последній завѣтъ и однеси нашої кући у Палестину, па гледай да све онако извршишь, као што я у завѣту момъ желимъ. Бой се Бога и твердо вѣруй у Христа Спасителя, онъ ѣе іоштъ све на добро окренути. Пошто светацъ ове рѣчи слуги свомъ изговори, опрости се съ нѣмъ, полюби га и одпусти.

(Продуженъ слѣдуе.)

УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

WWW.UNIBR.BS

www.Изясненіє црковныхъ гѣсама о праздику Св. Георгія.

Тропарь. Їко плѣнныхъ свободитель. Као плѣ-
 неныхъ, зароблѣныхъ ослободитель. — Светый Георгіе у своіой двадесетой години даровао е слободу своємъ
 роблю, кою га е дотле по обичаю языческомъ служи-
 ло; онъ е одпустіо и све, кои у правду позатворани
 быяху, а после смрги многе е невино зароблѣне, кои
 му се одъ срца молише, ослободіо и у отечество по-
 вратіо.

и нищихъ защититель, и ништыхъ, сиромашныхъ
 заштититель, обранитель. Светый Георгіе угледао е
 сиромаше, и кадъ е видіо да царъ Діоклетіянъ сироте
 Христіяне угнѣтава, све свое иманѣ подѣліо е сиро-
 тиньи, пакъ е отишао цару да брани бѣдне христіяне.
 Онъ е поступао благо е' людма сиромашныма, и ніе
 се одъ нихъ гордіо. Како е поступао са своимъ слу-
 жителѣмъ? (види житіе). Тако, кои слави св. Георгія
 и кои нѣму угодити жели треба да е' сиромасима бла-
 го поступа, да ихъ подпомаже, да имъ буде одбрани-
 тель и заштититель и заштитникъ, и да ихъ упукуе
 на добро. Какзо добро дѣло чини онай кои сиромаше
 надгледа? Шта ће быти на другомъ свету е' онымъ
 людма кои су милостиви? Ко ми знаде сва блаженства
 евангелска по реду исказати?

немоцствующихъ врачъ, немоћныхъ врачъ, врачаръ,
 лѣкаръ. Св. Георгіе лѣчио е болне. Кадъ? (види жи-
 тіе). Нѣму е дао Богъ милость, да лѣчи душе и тѣ-
 леса оныхъ, кои га топло и одъ свегъ срдца у по-
 моѣ призиваю.

царей поборниче. Царева борче, ратоборче кои се
 за цареве боришъ, кои помажешъ царевима. Св. Ге-
 оргіе быо е храбаръ войвода, алъ онъ е кадаръ быо
 и свое страсти побѣдити, и себе христу Богу на жер-
 тву принети. Збогъ тога му даде Богъ милость да хри-

стіянскимъ царевима и народу помаже у рату. Нѣгова се икона и на военнымъ заставама віе.

Побѣдоносче, кои побѣду доносишь. Смрть св. Георгія привела е за собомъ брзу побѣду Христовой цркви. Зашто се изображава застава у руци св. Георгія? За знакъ да е онъ побѣдоносаць, да е своимъ страданѣмъ язичество побѣдио.

великомучениче Георгіе. О светый великомучениче Георгіе, кои си зароблѣнныхъ ослободитель, сиромашныхъ заштититель, немоѣныхъ лѣкаръ, царева бранитель, и кои побѣду носишь.

моли Христа Бога спастиса дѣшамз нашимз. Моли Христа Бога да се спасу душе наше, моли Христа Бога да намъ опрости наше грѣхе. Како треба да е влада онай кои жели светомъ Георгію угодити? Треба да се на нѣга угледа, да буде обрана сиромасима, да надгледа болне, и сужне, да готовъ буде за вѣру и за цара и самъ животъ свой ако нужно буде, жертвовати. — Како дакле мы наиболѣ славимо овога свеца? А е ли вина, пѣянка и раскошна гостба, кою гдѣкои люди на данъ свеца свогъ проводе, нѣму по волюи? Тко тако слави, тай не слави него безчести свеца, и томъ неѣ светаць у помоѣи быти. — Изговори садъ цѣо тропаръ! Садъ га сви лѣпо одпойте!

Кондакъ. Воздѣланъ ѿ Бога, обдѣланъ одъ Бога, воспитанъ, наставлѣнъ, упуѣнъ одъ самога Бога.

показалса вси благочестіа дѣлатель честнѣишій, показао си се благочестія, побожности, богопочитанія, закона божіегъ обдѣлатель најчестнии, најпоштении, највалянии. Чій е даръ благочестіе?

добродѣтелей рѣкомти собравъ себѣ, добродѣтельій руковеди сабравши себи, прибравши себи руковеди одъ добродѣтели, одъ врлина и честитости, одъ свега што е лепо, красно и поштено. Кое е добродѣтельіе особито притежавао св. Георгіе? Знаш' ли кое

су добродѣтели христіанске? Докажи ми изъ житія св. Георгія да е онъ доиста вѣру, любовь и надежду у Бога имао? Бы л' могао човѣкъ, кои Бога нелюби, и кои се ненада вѣчноме животу, таке муке трпеливо поднети. Одъ куда дознаемо да е светый Борѣе быо сталанъ и постоянъ у вѣри? (види житіе). Каква е добродѣтель мужество? Изброй све 4 евангелске добродѣтели. — Цѣла ова пѣсма есть сравненіе имена Георгіосъ, кое значи землѣдѣлаць, са духовнымъ подвижима и дѣлима светогъ великомученика Георгія. Тако преднаведене рѣчи значе ово: Као што трудолюбивый землѣдѣлаць сабира руковеди одъ житныхъ класова; тако си Ты светый великомучениче Христовъ сабрао себи руковеди добродѣтельй, добрыхъ дѣла, и тымъ си постао благочестія обдѣлатель, тымъ си дао примѣръ нама, како треба мы да живимо и Богу угаѣамо.

с'казъ бо вѣз слезахъ. Ты си у сузама, са сузама сѣао.

веселіемъ жнеши, а с' веселѣмъ жанѣшъ. Ты си много за Христа претрпіо докъ си живъ быо, аль вато садъ уживашъ славу небеску. Шта обеѣава Спаситель онима кои трпе гоненія зарадъ имена нѣговогъ и зарадъ правде. Кои бы ми знао по реду изброяти деветъ блаженства еванѣлскихъ, и казати шта кое значи? Кадъ се блаженства та у цркви пою?

страдалчествокакъ же крокію, страдао си пострадао си крвлю, быо си мученъ, и погублѣнъ зарадъ Христа.

Христа пріимъ еси. Христа приміо си, постао си учестникъ дружбе са Христомъ Спасителѣмъ, уживашъ славу небеску кодъ Христа. Зашто? Шта Христосъ обеѣава онима кои у правду и нѣга ради страдаю? Шта значе оне рѣчи: Радуйтесе и веселитесе яко мзда ваша многа на небесѣхъ? Како се називаю оны светци,

кои су збогъ христове науке самъ животъ свой изгубити морали? То су мученицы, и великомученицы. А они свеци, кои су само мучени были ал' нису погубљени зову се исповѣдници, признаватели вѣре Христове. Знашъ ли ми имена некихъ најглавниѣхъ мученика?

И молитвами скате твоими, и твоима светче молитвама. Светый Георгіе и сви свети моле се за насъ Богу, приносе молитве, ал' мы треба да то најпре заслужимо, треба да ихъ у помоћъ призивамо, и да нѣховомъ богоугодномъ животу подражавамо.

избавлаеши ѿ смерти души наша. Избавляшъ одъ смрти, одъ грѣха, одъ вечите пропасти душе наше. Ако се мы будемо угледали на светителя, и нѣга топлѣмъ молитвомъ у помоћъ призивали; то ће се и онъ за насъ Богу молити, да намъ Богъ опрости грѣхе наше, да насъ избави вечне муке, а сподоби царства небесногъ.

Св. евангелиста Марко.

Св. ев. Марко написао намъ е повѣсть Спасителя нашегъ у св. евангелию, кое е у св. писму новогъ завѣта књига друга.

Одъ нѣгове младости толико знамо, да е онъ у Ерусалиму рођенъ и да е сродникъ апостола Варнаве. У кући нѣгове матере Марие скупляше се Ерусалимски Християни ради богослужения. И ту му се наука Христова у срцу најпре уватила. Далъ се и то зна, да е нѣга св. Петаръ у Християнство превео, зато га у својој првој посланици своимъ милимъ синомъ назива.

Кадъ су апостолъ Павле и Варнава сиротимъ Християнима у нутрашности землѣ дарке донели, кои су

и Антиохіи за њи скупљни били, прикључи се њима и Марко, и оде съ њима у Антиохию. Одатле пође са тима посланицима мира у Кипрѣ и далѣ у малу Азию; али велике терете, које ови св. мужеве трпѣти мораше, опасности и гоненя, коихъ сваки данъ одъ Юда претрпѣти имаше, поплаше Марка, кои нѣе научио те неволѣ патити, и онъ ихъ остави, и у Єрусалимѣ се врати.

Зла и беде, што су ихъ при распространѣваню Христіянства први Христіяни поднети имали, биле су толике да су често и добри Христіяни духомъ клонути морали. Тимъ више се чуди и више благодарити имамо онима првимъ мужевима, кои су те све беде тврдо носили и ничимъ се заштити нису дали.

И Марко е имао вере и любви, ал' њгова вера и любовь небиаше томъ тако снажна, да е онъ себе евладати мого, и за свога Спасителя све оставити и све претрпѣти. Али Богъ е наредио, да му њгова страшливостъ средство буде, да до болѣгъ познания дође.

При свомъ повратку у Єрусалимѣ почне онъ као неки стидъ осећати са свое малодушности, која га е овладава била. У својој молитви потужи се онъ самъ на себе предъ Богомъ, и удвостручи свою ревностъ у дужностима христіянскимъ. За кратко време осети онъ себе оснажена, противу сви беда за Спасителя борити се, и онъ се поново одважи, язичницима св. евангелие проповедати.

Са своимъ братомъ Варнавомъ оде онъ опетъ у Кипарѣ, и сносио е съ њиме све терете свогъ званя. Својомъ апостолскомъ ревностіу заглади онъ свою пређашню слабостъ, и задобие любовь и почитанѣ кодъ обе апостолеке главе Петра и Павла.

Око године 65. дође Марко у Римѣ, и буде одъ Павла, кои тада први редъ у заточению биаше, общитини колошкој највремје препорученъ.

И при другомъ заточенію св. апостола Павла, дође Марко на позивъ овогъ апостола у Римъ, и под-помагаше овогъ и св. Петра у њиновомъ апостолскомъ званю и тѣшише сбоицу у њиновомъ заточенію.

Али жеља св. евангелие и далъ по свету разпростирати натера га пакъ и далъ у светъ пође. Прво оде у Александрию у Египетъ, где пре нѣга іоштъ никоогъ апостола не бияше. Духъ Божи благослови ревностъ нѣгову. Жители овогъ града, кои донде мртвимъ идолима служише и њима се кланяше, приме се одма листомъ Христіанства, и показаше се врло ревњиви у добримъ делима.

Ал' докъ е чрезъ нѣгове неуморне труде брой Христіяна у Африки све већи бивао, непријатељи Христіанства међутимъ о нѣговој пропасти радише, и Марко потврди любовъ божиегъ евангелия са мученичкомъ смрти, коју у Александрији претрпи.

Христіяни у Буколи, не далеко одъ Александрије, покупе мощи нѣговогъ тела и саране ихъ на ономъ месту, где се на богослужение и молитву скупљаше.

Год 310. буде онде црква подигнута. Доцније буду пренешене св. мощи у Ерусалимъ, а годъ 815. у Млетке, где се св. Марко и данасъ као патронъ земальски држи, и света память нѣгова у главной нѣму посвећеној цркви сваке год. 25. априла са великомъ свечаности слави.

Мудра изреченія св. Іоанна Златоуста.

Читанѣ светога писма естъ велико добро; оно душу умудрава, умъ къ небу узводи, чини човѣка благодарнымъ, учи га да се никаквомъ човѣчїемъ дѣлу преко мѣре недиви, и да у добродѣтели напредуе.

Често се догађа, да мы читаюћи кнѣигу, данасъ штогодъ изъ нѣ немогосмо разумѣти: узмимо ю само

сутра опетъ у руке, прочитајмо ю на ново съ веѡмъ пажљивошћу, па ће Богъ нажданпутъ просвѣтити нашъ разумъ, и мы ћемо постигнути смысао, кои намъ се јуче неразумљивъ учини.

Трудимо се само и радимо, па намъ Богъ милостъ свою узкратити неће.

Свакиј радъ и свакиј посао има свою цѣль и свое послѣдице. Тко сѣе, несѣе само онако одъ беде, него зато, што се нада жетви; трговацъ неиде преко мора у дальне землѣ, само да се прође, него зато да купуе и продае па да се обогати, а да му нѣ те надежде небы се ни пута лаѣао: Тако и мы неидемо зато у цркву, да тамо само службу одстоимо, него зато да паметни, больи и добродѣтельни изъ нѣ изиђемо.

Кадъ изъ цркве изиђете, то другъ съ другомъ, дѣца съ отцемъ и майкомъ, господа са слугама разговорите се о оноу што сте тамо чули и научили, и гледајте како ћете што больма можете оно извршити што е у цркви заповѣђено и препоручено.

Кадъ Богъ кога казни, нечини то изъ ярости и освете, него зато што жели да се люди поправе.

Ко бежи одъ светлости, тай неће съ тымъ нѡй-зи наудити, већъ самъ себи; ко бежи одъ Бога, и презире нѡгове законе, тай не шкоди съ тымъ Богу, него самомъ себи.

Коя душа умъ свой често простире къ Богу, ту нитко неће на зло навести моћи.

Мравъ, ова малена животиньца, може нама людма ва угледъ у трудолюбію служити. Сматрајмо нѡговъ трудъ, па небежимо одъ труда и подвига.

Людска похвала наликъ е на сѣнку. Люди су такови да кога данасъ хвале, сутра га већъ куде.

Не треба зато добро чинити да насъ люди хвале, него зато да тымъ Богу угодимо.

Будимо свагда трезвени и на опрезу, угледаймо се на невиность, стидљивость, краснодушіе и великодушіе прекраснога Іосифа сына Израилѣва.

Неочаяваймо кадъ смо у неволѣи, него се вазда у Бога ухваймо; онъ се за насъ стара.

Молитва е велико оружіе противъ грѣха; велика крѣпость, велико сокровиште и поуздано приста-ниште.

Кадъ се Богу молишъ, нетреба да ти самъ е-зыкъ говори, него треба да се разумъ съ рѣчма слаже.

Ако се мы рѣчма Богу молимо, а разумъ нашъ мисли тада о куѣи и о другимъ земальскимъ стварма; то онда никакве користи одъ такове молитве имати неѣмо, него ће намъ сама та молитва на осуѣненъ наше служити.

Извадно В.

Домъ, кои се неможе срушити.

Кесарій, отмѣнъ и богатъ човѣкъ, живіо е у граду Никеи. У граду овомъ догоди се еданпутъ тако страшно землѣтресеніе, какво іоштъ ни најстаріи люди незапамтише. Куѣе се поруше одъ страховитогъ подземногъ потреса и подъ сурвинама града силно людство смртъ наѣ. Кесаріи са нѣколициномъ своихъ друга' избави се изъ ове обште погибели. На догаѣай овай силно потресе душу овога мужа, ед-нымъ махомъ преобрази савъ нѣговъ начинъ мышле-ня. Пропасть сограѣана' постане нѣгово воскресеніе; нѣхова смртъ, буде нѣму животъ. „На страну съ житейскимъ бригама, — избавлѣнъ съ склоплѣнымъ ру-кама и съ подигнутымъ къ небу очима говораше онъ, — Я ѣу одсадъ старати се да стечемъ и савидамъ

домъ кои се срушити не може.“ И овај мужъ одъ тога часа преда се у милость Божию, и стараше се да добротинствомъ и милостивимъ дѣлима заслужи оно што е имати желію. Тако приповѣда свети Григоріе Назіанзинъ, кои беше братъ овога Кесарія.

Живій въ помощи Вышняго въ кровъ Бога небеснаго водворитя.

Псаломъ 88. стр. 1. —

Корали и бисершколька.

У одну рпу корала упадне случайно и една бисершколька.

Шта ћешъ ти јадницо међу нама, — рекну іој горди корали, — заръ мислишъ, да ћешъ нами равна на цени бити, кадъ се међу насъ уплетешъ. Каквога смо дичнога створа ми, лепши негъ иков дрво, и становній одъ сваке стене; а вредность е наша неоценима, нити има на свету чега, што би се нами упоредити могло; зато се и люди онако жельно за нами грабе, на дно мора силазе, небое се морски дубљина ни нѣгови чудовишта, где се само насъ докопати могу; пакъ иди одъ насъ јадницо една, да те ко одъ люди неопази међъ нама, и да се несгади на тебе.

Овако говораше горди корали, а сиротна школька мирно се скланиаше и скриваше са бисеромъ своимъ.

Мало за тимъ спуште се два човека на дно мора да ваде корале, па први што дође, чимъ опази школку, жельно е довати и у недра сакри.

Кадъ ово видоше корали, они заћуташе, и крозъ стидъ проговорише: како е то, да свай више цени ту незнатну школку негъ насъ. — Будале се одма забуне, чимъ виде, да се другомъ честь дае, којој се они надаю. Алъ кадъ люди школку отворише, и кадъ

имъ бисеръ у свой красоти своіой изъ нѣ сину, и они вредность нѣгову десетъ пута више оценише, негъ горди корала, онда ови одъ стида и срамоте поцрвенише, пакъ рекоше: кадъ се тако радуете а ви знайте, да смо ми шкољку неговали, пакъ нами сву красоту бисера благодарити имате.

Бисеръ све ове речи слушаше мирно љутаюћи и сяюћи у пуној красоти своіой, и немарећи шта будале говоре. —

Неколико мудри изречения.

Благо ономъ, ко се туђомъ штетомъ опамети, а тешко ономъ, ко своіомъ мора.

Богъ онда помаже, кадъ види, да ми већ нико више неможемо.

Богъ свакомъ прашта, когодъ се одъ срца покае. Богу, родителма и учителма никадъ вратити ни накнадити неможемо.

Болъ буди ти изъ туђе штете мударъ, него да други изъ твоје будне.

Боля е паметь негъ оклопъ.

Гдѣ се двое посвађаю, увекъ е онај што пре уђути одъ болъгъ рода.

Захвалити некошта ништа, а мило е Богу и людма. И чути и видити па пређутати, млогу е свађу одклонило.

Ко благо погуби, ние пропао; ко надежду изгуби, полакъ е пропао; алъ ко душу изгуби, сасвимъ е пропао.

Ко свогъ оца почитуе имаће радостъ одъ свое дече, и би ће му све молитве услышане.

Ко ће да га други люди поштују, валя да се најпре поштуе самъ.